

משה ארנס מגלה מתי יצא צה"ל מלבנון והאם ירון לונדון הוא שור-מועד או חמור-גדס

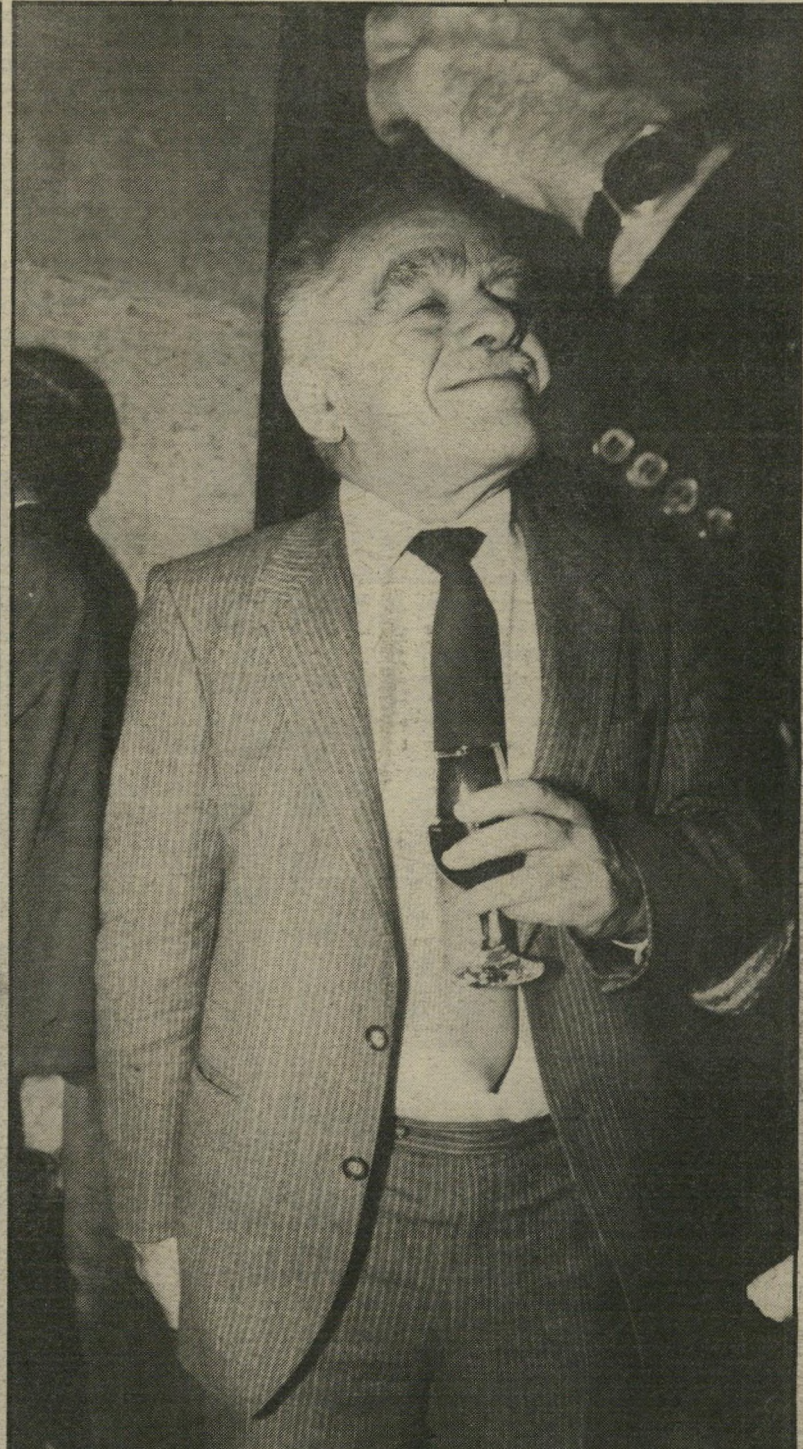
■ מתי יצא צה"ל מלבנון? במסיבה שהתקיימה בליל-שבת למתירי הבונדס, ששבו לא מכבר מארצות-הברית, התייחס שר-הביטחון **משה** (מישה) **ארנס** לשאלה. הוא סיפר שכאשר היה השבוע בלבנון, הוא נשאל שאלה דומה וענה שצה"ל ייצא משום רק אחרי שצבא לבנון ישלוט במצב בדרום-

וביקש שיפעל למען תהיה לבנון מאוחדת. ענה לו האל: "זה לא יקרה בימי".
 ■ עורכי-הדין, שהתקבצו בי-יסהמלח בשבוע האחרון להשיג תלמות מטעם לישכת עורכי-הדין, שמעו את הפרופסור למישפטים **עמום שפירא**, המלמד באוניברסיטת תל-אביב, מקונן על מרגורלו. הוא סיים

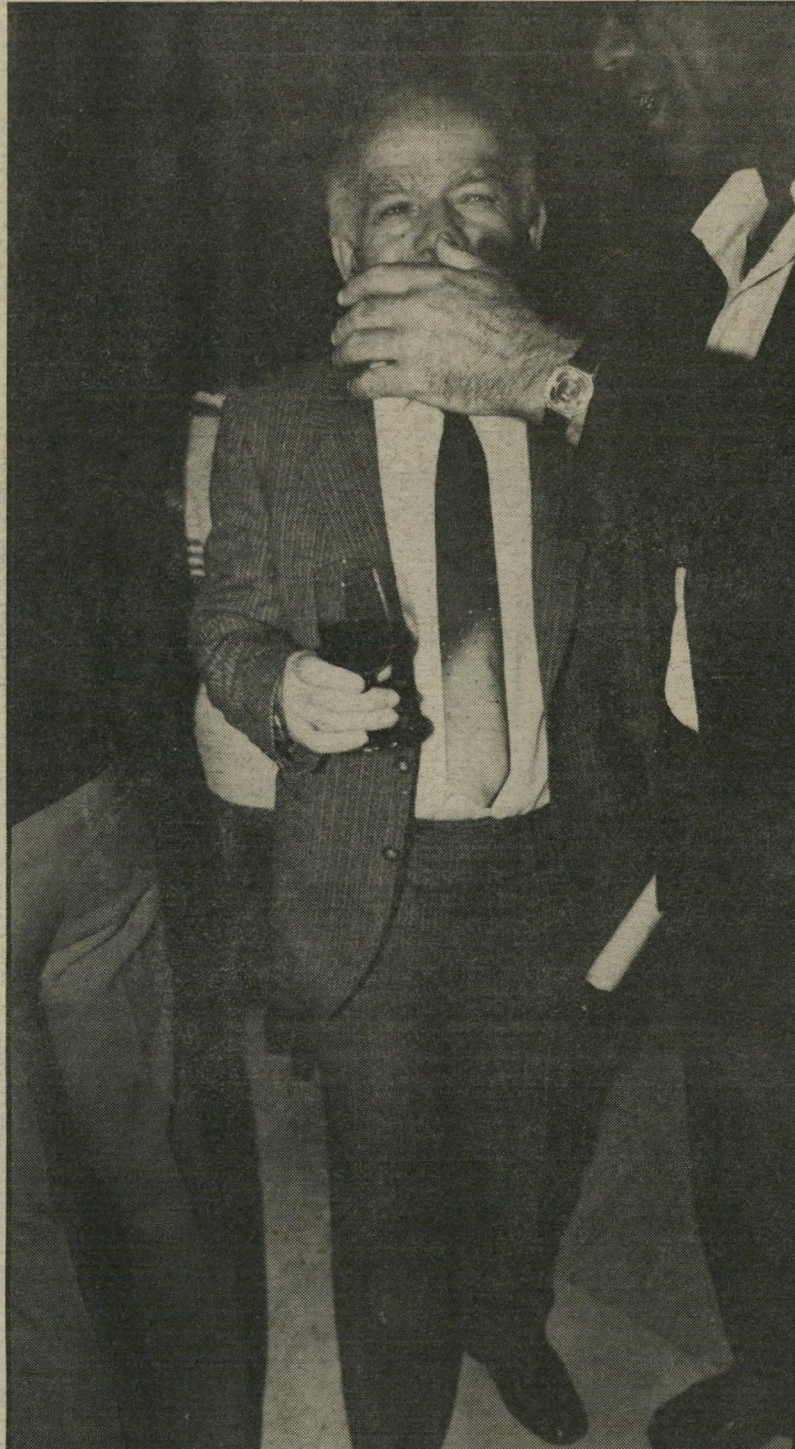
הרבה תלמידים, שצריך להוסיף כיסאות באולמי-ההרצאות, המסכנים את אותם הרוצים לצאת, חסיוחלילה, מחמת שריפה או שיעמום.
 ■ נשיא בית-המישפט הדין עליון **מאיר שמגר** נזכר בסיפור ידוע מאנגליה של ימיהמלכה ויקטוריה, והמתייחס לשאלה מה חושבים השופטים

רשות-השירות. עורך-הדין **אה"רן סאפיר** עמד על כך שארבע התוכניות הראשונות של מה שבא, שינחה לונדון, יוקלטו מראש, כי "זהו שור מועד". שאל מנכ"ל רשות השירות **יוסף (טומי) לפיד**: "למה אתה מכנה אותו שור?" השיב פאפו: "לא כינתי אותו שור. שור מועד זה מונח מישפטי מהתלמוד,

ענה פאפו: "כאשר לפיד אמר חמור-גדס — למה ולמי הוא התכוון? אם התכוון לפגוע בי, בסך הכל התורתי לו". התערב בוויכוח הר"ר לתיקשורת **ישראל (רוליק) סלג** ואמר לפאפו: "האגדה מספרת ששור רץ אחרי סרין אדום, בעוד שלמעשה שור הוא עיוור צבעים. מה שכן נכון הוא, שבכל פעם

יצחק שמיר 35 לכנסת, בח"כ שינוי לשעבר, זאב (סטף) ורטהיימר. כאשר הרים התעשיין הגבוה זרה סותמת את פיו (משמאל). שמיר פגש במסיבת יום-ההולדת מנסה לשחרר את פיו משולי שרול המיקטורן (מימין), אך יד

משמיר את ידו, נראה ראש-הממשלה, שכוס יין-אדום בידו, כאילו הוא נאחז בשולי ביגודו. שמיר הופיע למסיבה בטרקלין הכנסת באיחור-מה ומייד הוקף ברבים שבאו לחוץ את ידו ולשוחח עימו. הוא מיהר להתכבד בתיקובת לאורחים שנעלמה כעבור דקות.

לבנון. קצין בדרגת סרן, ששמע את ארנס, סיפר בדיחה, שעליה חזר ארנס במסיבה: נשיא ארצות-הברית **רונלד ריגן** פנה לאלוהים וביקש ממנו שיהי קפיטליזם ישתלט על העולם. האל ענה: "זה לא יקרה בימך". מנהיג ברית-המועצות **יורי אנדרופוב** פנה לאל וביקש שיפעל כדי שהקומוניזם ישתלט על העולם, וגם לו השיב האל: "זה לא יקרה בימך". נשיא לבנון **אמין ג'מיל** פנה לאל

את הרצאתו בסיפור קצר, שבו אם מעירה את בנה ואמרת לו: "קום לבית-הספר, אתה מאחר". ענה הבן: "אני לא רוצה. אני שונא את כל המורים וכל המורים שונאים אותי. אני שונא את כל התלמידים וכל התלמידים שונאים אותי". ענתה לו האם: "אתה חייב ללכת משתי סיבות. אתה בן 45 ואתה הריקאן".
 ■ שפירא אמר לפני כן, שבשיעוריהחובה של שנה ראשונה במישפטים יש כלי-כר

על עצמו. שופט שהיה אמור לכרך, התכוון לפתוח את נאומו במישפט: "אנו, השופטים, המודעים למיגרעותינו". אבל אחרי מחשבה קלה שאל את עצמו: "מה, לשופטים יש מיגרעות?" ואז הוא שינה את הפתיחה: "אנו, השופטים, איש איש מתוך ידיעת המיגרעות של רעהו...".
 ■ שדר הטלוויזיה **ירון לונדון** היה נושא הדיון בישיבת הוועד המנהל האחרונה של

שבא להצביע על חזרה על מעשה". התערכה **אהובה מרון**: "נכון, זהו מונח מישפטי מן המישנה". **יושב-ראש הוועד המנהל, ראובן ירון**, שהוא פרופסור למישפט רומי, הניד ראשו לאות חיוב. לפיד פתח את פיו: "במישנה כתוב גם חמור-גדס". ענה פאפו: "למה לך להשמיע הערות אוטריות ביוגרפיות?" לפיד האדים מכעס, ואילו ירון פנה לפאפו בתחינה: "בשביל מה היית צריך את זה?"

שאתה שומע את השם ירון לונדון, אתה מתחיל לרוץ" ■ בשבוע שבו היו הכל בטוחים שסיעת תמ"י תפיל את ממשלת הליכוד, נפגשו יושבי ראש מפלגת העבודה **שימועון סרס** וח"כ תמ"י **אהרון אבירחצירא**, במעלית במיש כניהכנסת. שאל פרס את אבר חצירא: "גו, אהרון, מה יהיה השיב השר לשעבר: "אומרים שיהיה טוב". פרס התחכם ושאל: "מי אומר, ומה זה טוב?"